

Правила для батьків майбутніх першокласників

Покажіть дитині майбутню школу!

Обов'язково влаштуйте малюкові докладну екскурсію. Зайдіть всередину школи, покажіть першокласникові місце, де він буде проводити навчальний час — клас, спортивний зал, їдальню, туалет, медпункт та інше. Це все необхідно, щоб малюк звик і запам'ятав, що де знаходиться. І не губився, особливо в перші дні.

Зверніть увагу — прогулянки до школи потрібно здійснювати якомога частіше, щоб дитина добре запам'ятала дорогу (на випадок, якщо з часом буде ходити або повертатися з школи самотійно). А також — щоб розрахувати, скільки часу займає дорога до школи, спокійним кроком, без поспіху і страху запізнитися.

Навчіть дитину збирати речі до школи!

Поясніть майбутньому першокласнику, що необхідно навчитися самотійно готуватися до навчального дня: одягати форму, збирати рюкзак. Батьки повинні показати, що і куди класти, щоб у портфелі легко можна було знайти потрібну річ.

Привчіть дитину рано прокидатися!

Щоб дитина не позіхала на першому уроці, Вам доведеться змінити розпорядок дня — і поступово привчити вставати раніше (попередньо розрахуйте, в який час повинна вставати дитина, щоб встигати зібратися в школу без поспіху). Місяця до початку занять якраз вистачить, щоб звикнути до нового розкладу без стресу для організму.

Привчайте до порядку в кімнаті!

Можна у формі гри — показати і розповісти, як важливо, щоб кожна річ знаходилася на своєму місці. Придумайте разом з малюком, де будуть «жити» олівці, книги, зошити, фломастери, портфель, шкільна форма та інше. І поясніть,

як важливо, щоб кожна річ знаходилася на своєму місці. Головне, щоб дитина звикла дотримуватися порядку і чистоти у себе в кімнаті.

Не лякайте школою і поганими оцінками!

Навіть якщо дитя не слухається або погано себе веде, не варто його лякати (нехай навіть у виховних цілях) фразами типу «скоро розпочнеться доросле життя», «в школі тебе навчать, як себе поводити», «якщо не будеш слухатися, вчителька тебе покарає» та інше. А також нехай малюк завжди знає, що до школи він **йде за знаннями, а не за оцінками**. Тому якщо він отримає «двійку», нехай не боїться йти додому з поганою оцінкою і не думає, що батьки його розлюблять. Тільки не перестарайтеся.

Займайтеся з малюком «уроками» у формі гри, щоб тренувати пам'ять, мову, увагу та інше. Наприклад, прочитайте казку і попросіть дитину розповісти, що найбільше запам'яталося, запропонуйте намалювати героїв і тощо. Допомагайте дитині, задавайте навідні запитання, міркуйте разом. Так Ваш малюк буде вчитися висловлювати свою думку і не розгубиться, коли вчителька буде питати його на уроках.

Дитину необхідно готувати до школи не безпосередньо в останній рік, а робити треба це **покропово**, розвиваючи кругозір, вміння та навички. Кращими способами розширити горизонт знань дитини є бесіди «про життя», читання книг і їх обговорення.

Обов'язковим є **розвиток дрібної моторики**, тобто, заняття на розвиток спритності кисті руки і пальчиків. Це необхідно як для розвитку вміння писати, так і для розвитку мовлення (обидва ці центри «об'єднані» у структурі дитячого мозку). Тобто необхідно більше малювати, ліпити, працювати з конструктором, вміти маніпулювати з дрібними предметами типу намистин, монеток, сірників, зубочисток, з них можна викладати картини та аплікації, нанизувати їх у намисто — все це розвиває також увагу і посидючість; — тренуйте пам'ять — тобто заучування віршів та пісень.

Тренування **вміння аналізувати, класифікувати** — тобто просити дитину структурувати історію, виявити, що сталося спочатку, що потім (встановлювати

причинно-наслідкові зв'язки), вміти зібрати з частин картинки ціле, розкласти предмети за будь-якою ознакою.

Однак, слід пам'ятати, що грамотність дитини не тотожна її здібностям і психічній зрілості. Більш того, навченість — не синонім також і високої пізнавальної активності дитини, адже нерідко батьки сприймають свою дитину як «посудину», яку слід наповнити знаннями, а не як «факел», який треба запалити.

Крім запасу знань, дитині необхідно також:

- ✓ володіти і комунікативними та соціальними навичками — тобто вміти спілкуватися, розуміти і головне застосовувати в повсякденному житті морально-етичні норми, прийняті в суспільстві;
- ✓ не боятися вступати в контакт з дорослими і однолітками;
- ✓ вміти відстоювати свою позицію цивілізованими методами і не проявляти недоречною агресією — або, навпаки, зайвою боязкістю;
- ✓ усвідомлювати зміст процесу навчання в школі, розуміти, що дає отримання знань, який порядок навчання в школі;
- ✓ вміти підкорятися встановленим правилам, знати, що таке дисципліна ;
- ✓ мати позитивну мотивацію, бажання вчитися;
- ✓ вміти цілеспрямовано і за своєю ініціативою працювати над завданням, організовувати, планувати свої дії і відповідати за їх наслідки(наприклад, самостійно збирати свій портфель і стежити за виконанням домашніх завдань: якщо Ви з першого класу візьмете це на свої батьківські плечі, то з імовірністю 70% цей обов'язок залишиться на них до випускного балу);
- ✓ мати позитивне ставлення до самого себе.

Важливо пам'ятати, що крім готовності голови не менш важлива і готовність тіла: навантаження на імунітет в перший шкільний рік буде серйозним, тому в останнє літо перед 1 класом , крім навчання, варто зайнятися і **фізичною підготовкою**. Дитині необхідно багато руху (в ідеалі — заняття в спортивній секції, які дають крім здоров'я також і дисциплінарні навички), свіже повітря, повноцінне харчування.

Якщо у малюка є порушення здоров'я, необхідно обов'язково **проконсультуватися з лікарем** і отримати рекомендації щодо корекції стану та організації процесу навчання (можливо, доведеться навіть вибрати спеціальну школу).

Отже, озброєні всіма цими знаннями, Ви легше подужаєте дорогу до школи.

змін у житті, які пов'язані з початком навчання у школі і успішніше себе реалізувати зможе та дитина, яка готова до шкільного навчання.

У психології виділяють таке поняття, як «готовність дитини до навчання». Що означає це поняття, з чого воно складається, чим визначається?

Загалом поняття «готовності дитини до школи» розглядається, як комплексне, багатогранне, яке охоплює всі сфери життя та діяльності майбутнього першокласника. Необхідно одразу розділити поняття педагогічної та психологічної готовності до школи.

Під педагогічною готовністю, як правило, мається на увазі вміння читати, рахувати та писати. Однак сама по собі наявність лише цих вмінь та навичок не є гарантом того, що дитина буде навчатись успішно.